

НАШІ ДВА СЕЛА

Як парі вірних лебедів,
Об'єднаних гербом,
Щасливому і Проліскам
Судилось бути разом.

І далі в купі житимуть,
Бо доля в них одна,
Нехай не залишає їх,
Не зраджує вона.

Вже сімдесят років стоять,
Як двоє вартових,
Всі, хто летить до Києва,
Проїдуть поміж них.

При першій необхідності
Вони дадуть прихист,
Гостинності традиції
Давно тут прижились.

Так бути їм близнятами
Для мирних, добрих справ,
Стрічать і проводжать разом
Послів усіх держав.

Народиться «не кваплячись»

Тут місто молоде,
Супутником при Києві
Щасливим розцвіте.

А сміттєвих приймальників
Нам не потрібен чад,
Давайте розбудуємо
Тут краще місто-сад.

І будем сподіватися –
В нас буде не сміття,
А кращі, що донині є,
Умови для життя.

Чи можна поряд з Києвом
Природу загубить?
Красу, яка була колись,
Нелегко відновить.

Природа, мир з гостинністю –
Цим славиться наш край,
Тож доброю візиткою
Залишиться нехай.

Нащадкам підростаючим
Батьків накази знать,
Той край, де народилися,
Уміти зберігать.

Бо треба переносити
Традиції в віки
Й записувать в історії
Нетлінні сторінки.

Дата написання вірша: 2020-11-14